

Sygn. akt IV RC 211 /17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 29.11.2017 w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. O. Ł., W. Ł. reprezentowanych przez matkę W. M.

przeciwko pozwanemu K. Ł.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego K. Ł. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletnich dzieci: O. Ł. PESEL (...) kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie oraz W. Ł. PESEL (...) kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, które płatne będą z góry do rąk matki małoletnich W. M. do dnia 15-go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek raty, począwszy od 14 września 2017r.,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. przyznaje do Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Wieliczce na rzecz adw. A. P. kwotę 73,80 zł brutto (siedemdziesiąt trzy złote 80/100) tytułem wynagrodzenia za wykonywanie obowiązków pełnomocnika z urzędu,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 211/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29 listopada 2017r.

Małoletni powodowie O. Ł. i W. Ł. działające przez matkę W. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. Ł. tytułem alimentów kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdą z małoletnich płatnych. W uzasadnieniu wskazano, że matka dziecka nie pobiera zasiłku na dziecko 500+, przedstawiono także wydatki na małoletnią, które łącznie miesięcznie wynoszą 150 zł

Pozwany uznał, żądanie pozwu do kwoty po 350 zł miesięcznie na każdą z małoletnich i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Małoletnie O. Ł. ur. (...) i W. Ł. ur. (...) są dziećmi K. Ł. i W. M..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnie O. Ł. i W. Ł. są dziećmi zdrowymi, mieszkają razem z matką W. M.. Miesięczne wydatki na małoletnią O. Ł. przedstawiają się następująco: wyżywienie 300 zł, ubranie 200 zł, rozrywka (zabawki, wycieczki, słodczyce lody)-140 zł, środki czystości 10 zł, Na lekarstwa związane z okresowymi infekcjami i witaminy wydawana jest zaś kwota około 200 zł rocznie.

Miesięczne wydatki na małoletnią W. Ł. przedstawiają się zaś następująco: wyżywienie 350 zł, ubranie 180 zł, rozrywka (zabawki) 60-70 zł, pampersy 120 zł, środki czystości 20 zł, Na lekarstwa związane z okresowymi infekcjami i witaminy wydawana jest zaś kwota około 130 zł rocznie.

W. M. ponosi także miesięczne wydatki na opłacanie mediów: gaz 50 zł, prąd 200 zł, woda 100 zł.

W. M. od października 2017r. do lutego 2019r. jest na urlopie wychowawczym i nie pobiera wynagrodzenia.

Dowody:

pismo z 19.09.2017r. K-24

Rachunek za wodę i energie K-26-27,

Rachunek za gaz K-30-33,

Zeznania W. M. K-82.

Ojciec małoletnich powódek K. Ł., pracuje, jako kierowca TIR-a, średnie miesięczne wynagrodzenie (pensja zasadnicza + dodatki) wynosi 2700 zł. Z tytułu spłaty po podziale majątku wspólnego otrzymuje od byłej zony rocznie kwotę 20.000 zł, łączna suma spłaty to kwota 90.000 zł. Pozwany jest właścicielem dwóch motorów, samochód sprzedał tydzień przed rozprawą w sądzie z kwotą 7.000 zł.

Splaca kredyt hipoteczny, miesięczna rata wynosi 680 zł,

Płaci alimenty na syna z pierwszego małżeństwa A. Ł. po 600 zł miesięcznie,

Dowody:

Harmonogram spłat kredytu K-45,

Zaświadczenie o dochodach K-62,

Umowa o pracę K-63

Zeznania pozwanego K-84

Podstawą ustalenia stanu faktycznego były wiarygodne zeznania W. M. i K. G., którzy odpowiadali na zadawane pytania pewnie i rzeczowo, jednoznacznie wskazując istotne dla rozstrzygnięcia fakty.

Sąd uznał za niewiarygodne dowody z paragonów, które były niepodpisane, a z ich treści nie można było zweryfikować czyje wydatki potwierdzają. To samo dotyczy faktur i rachunków, w których jako nabywców nie wymieniono stron postępowania. Wiarygodność pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców

stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno, więc budzić wątpliwości, że K. Ł. jest zobligowany do alimentowania swoich córek, które z uwagi na swój wiek nie są zdolne do samodzielnej egzystencji.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym należy rozumieć zarówno potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie) na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że W. M. wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb małoletniej córki O. Ł. kwotę około 800-900 zł zaś na małoletnia W. Ł. kwotę około 800-850 zł. Wskazana kwota odpowiada przeciętnym kosztom utrzymania małoletnich dzieci i zaspokaja takie podstawowe potrzeby jak wyżywienie, ubranie, rozrywka, leczenie. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej w aglomeracji (...). Koszty utrzymania dzieci to także opłaty za media, które są w dzisiejszych czasach podstawowym standardem wyposażenia domu.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu K. Ł. jest kierowcom TIR-a z miesięcznym wynagrodzeniem na poziomie 2700 zł, do tego należy dodać kwotę spłaty 90.000 zł, która otrzymuje w ratach rocznych po 20.000 zł, tak więc jego miesięczny dochód zwiększa się do około 4700 zł. Z zestawienia tego wynika, że pozwany może bez żadnych trudności spełniać obowiązek alimentacyjny w łącznej kwocie 1350 zł miesięcznie na obydwie córki O. i W.. Zasadzona kwota alimentów, uwzględnia także obowiązek alimentacyjny obciążający pozwanego względem syna z pierwszego małżeństwa w ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie XI C 2692/11. Dla porządku przypomnieć, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. W niniejszej zaś sprawie, ustalono, że piecze nad małoletnimi córkami sprawuje obecnie matka W. M., która aby zapewnić właściwą opiekę dzieciom skorzystała z bezpłatnego urlopu wychowawczego.

Nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi i wydatkami związanymi z wynagrodzeniem pełnomocnika z urzędu stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletnich dzieci, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.